

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 04.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 03.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11391** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. А. Л. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] ап.62 срещу ЗАПОВЕД № 120340 от 13.12.2011 г., издадена от началник група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с която на основание чл.171, т.4 ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) „изземване на свидетелството за управление №270705750, кат. *BC**M* поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП. Твърди се в жалбата, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие с материално правните разпоредби. Жалбоподателят твърди, че на същото основание вече е била издадена заповед за отнемане на неговото СУМПС, като тази заповед е била обжалвана и в следствие отменена с решение на АССГ, 11 състав по адм.д.№ 4341/2011г. Освен това жалбоподателят твърди, че посочените в заповедта наказателни постановления не са му връчени, поради което не са влезли в сила. Посочва, че е изтекла давността по чл.82 ЗАНН. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът началник група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ на СДВР чрез юрк.Ч. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка

със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената в настоящето съдебно производство заповед № 120340 от 13.12.2011 г. е иззето свидетелството за управление на жалбоподателя на основание чл.171, т.4 ЗДвП поради отнети 48 контролни точки с влезли в сила наказателни постановления. Конкретно са посочени 7 броя наказателни постановления и е направена констатацията, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 ЗДвП.

По делото е представено наказателно постановление (НП) № 9753/09.02.04г., издадено от началник на АНД при ПП-КАТ-СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.183, ал.3, т.4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 30 лв., на основание чл.185 ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв. и е отбелязано, че са отнети 7 контролни точки (к.т.). НП е връчено на лицето на 05.03.2004 г. и няма данни за обжалването му по съдебен ред. Влязло е в сила на 13.03.2004г. С протокол №19/24.02.2007 по посоченото НП са възстановени 6 от общо 7 контрони точки в съответствие с приложимата по време норма на чл.3, ал.1, т.5 от Наредба №I-139 от 16.09.2002 г./ ДВ бр.66 от 25.07.2003 преди изменението с ДВ бр.24/2004г. /, поради което с влизане в сила на НП се отнема 1 контролна точка.

С НП № 40798 от 03.05.2005 г., връчено на жалбоподателя на 09.05.2005 г., са отнети 10 к.т. Липсват данни за обжалването му по съдебен ред и НП е влязло в сила на основание чл.64, б."б" ЗАНН.

С НП № 87254 от 26.08.2005 г., връчено на жалбоподателя на 24.10.2005 г., са отнети 10 к.т. Липсват данни за обжалването му по съдебен ред и НП е влязло в сила на основание чл.64, б."б" ЗАНН.

С НП № 140294 от 24.11.2005 г., връчено на жалбоподателя на 27.12.2005 г., са отнети 6 к.т. НП е обжалвано по реда на чл.59 от ЗАНН, като със съдебно решение от 29.05.2007г. на СРС, постановено по НАХД 666/2006г. е потвърдено НП. Съдебното решение е влязло в законна сила на 27.06.2007г., респ. НП е влязло в сила на основание чл.64, б."в" ЗАНН.

С НП № 69653 от 14.06.2006 г., връчено на жалбоподателя на 26.06.2006 г., са отнети 4 к.т. НП е обжалвано по реда на чл.59 от ЗАНН, въз основа на което е образувано НАХД 9903/2006г по описа на СРС. Със съдебно разпореждане, влезнало в сила на 24.09.2006г. на СРС, жалбата против НП № 69653 от 14.06.2006 г. е върната. НП е влязло в сила на основание чл.64, б."б" ЗАНН.

С НП № 22814 от 03.04.2007 г., връчено на жалбоподателя на 25.04.2007 г., са отнети 9 к.т. НП е обжалвано по реда на чл.59 от ЗАНН, като със съдебно решение от 20.06.2008г. на СРС, постановено по НАХД 7429/2007г. е потвърдено. Видно от приложеното по делото определение № 2787/18.11.2007г. на АССГ, I к.с. по КНАХД № 6291/2008г. производството по касационната жалба е прекратено поради просрочие. НП е влязло в законна сила на 18.11.2008г.

С НП № 120340 от 24.01.2011 г., връчено на жалбоподателя на 12.05.2011 г., са отнети 8 к.т. Тъй като към момента на издаване на НП № 120340/11г. не подлежат на обжалване НП, с които е наложена глоба до 50лв. вкл. за отделно нарушение, НП е влязло в сила на 20.05.2011г.

По изложените съображения по всички посочени в оспорената заповед НП на жалбоподателя са отнети общо 48 к.т.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 15.12.2011г. Жалбата е подадена на 23.12.2011 г. в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.172, ал.4 ЗДвП, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът служебно проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява, дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4 и т. 5, буква "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Съгласно чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП определени от министъра на вътрешните работи служби контролират спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства. За доказване компетентността на органа, наложил процесната ПАМ, ответникът е представил заповед № Из- 1393 от 09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.172, ал.1 ЗДвП началника група „АНД“ в отдел „Пътна полиция“ при СДП (СДВР) е упълномощен да издава заповеди за налагане на ПАМ. Ето защо следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК и в установената форма по смисъла на чл.146, т.2 вр. чл.59, ал.2 АПК вр. чл.172, ал.1 ЗДвП. Твърдението на жалбоподателя, че посочените в заповедта наказателни постановления не са му връчени, поради което не са влезли в сила, съдът намира за неоснователно. Достатъчно е отбелязването в оспорената заповед, че к.т. са отнети въз основа на влезли в сила НП. Наличието на влезли в сила НП се установява от доказателствата от административната преписка. Съобразно чл.170, ал.1 АПК доказателствената тежест в процеса са установяване на тези обстоятелства е за ответникът, който е ангажирал относимите доказателства.

Съдът приема, че при постановяването на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК - такива, които накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в друг смисъл. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност.

Отнемането на контролни точки, както съгласно Наредба №1-139 от 16.09.2002 г. (отм.), така и съгласно Наредба № Из-1959 от 27 декември 2007 г. не представлява принудителна административна мярка (ПАМ), нито самостоятелно наказание по ЗДвП. Съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП, чл.5, ал.1 от Наредба №1-139 от 16.09.2002 г. (отм.) и чл.5 от Наредба № Из-1959/07 г. контролните точки са точки за отчет на извършените нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на моторни превозни средства. Следователно, законодателят е предвидил контролните точки като средство за отчитане на установените нарушения, без да им придава

характер на административно наказание или ПАМ. Отнемането на контролните точки е действие с контролно-отчетен характер, при което съответният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и поведението му се определя от факта на налагане на наказание, предвидено в ЗАНН за извършеното нарушение.

Поради това е изцяло неотносимо към спора за законосъобразността на наложената ПАМ и неоснователно възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност по чл.82 ЗАНН. Същата разпоредба има отношение към изпълнението на административните наказания (напр.глоба), но не и към отнемането на к.т. като действие с отчетен характер, нито към оспорения индивидуален административен акт. В същия смисъл е обсъдено това възражение на жалбоподателя в решение № 4591 от 25.10.2011г. на АССГ, 11 състав по адм.д.№ 4341/2011г.

Отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление – чл.4 от Наредба №I-139 от 16.09.2002 г. (отм.) и чл.3, ал.1 от Наредба № I3-1959/07г. Наредба №I-139 от 16.09.2002 г. (отм.) е била в сила до 15.02.2008 г., до която дата са постановени част от посочените в оспорената заповед НП, освен последното № 120340 от 24.01.2011 г. , което е според Наредба № I3-1959/07г. Влизането в сила на наказателните постановления е уредено в чл.64 ЗАНН в следните хипотези: НП, които не подлежат на обжалване, не са били обжалвани в законния срок или са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. В конкретния случай едно от издадените на жалбоподателя НП е било необжалваемо на основание чл.189, ал.5 ЗДвП (в сила от 30.06.2007 г.) относно наложените глоби в размер до 50 лв. Включително - НП № 120340 от 24.01.2011 г. По изложените вече съображения съдът приема, че всички посочени в оспорената заповед НП са редовно връчени на жалбоподателя и влезли в сила.

Броят на контролните точки е правилно определен с представените по делото НП: за нарушение на чл.183, ал.3, т.4 ЗДвП –отнети 7 к.т. (в последствие възстановени 6 к.т.); за нарушение на чл.183, ал.4, т.3 ЗДвП – два пъти по 10к.т.; за нарушение на чл.183, ал.4, т.6 ЗДвП - отнети 6 к.т; за нарушение на чл.183, ал.3, т.5пред.1 ЗДвП – отнети 4к.т.; за нарушение на чл.179, ал.2 във вр. чл.179, ал.1, т.5пред.5 ЗДвП – отнети 9к.т. ; за нарушение на чл.183, ал.1, т.1 и чл.183, чл.4, т.3 ЗДвП – 8 к.т. Така въз основа на представените по делото влезли в сила НП на жалбоподателя са отнети общо 48 контролни точки - при 39 к.т. максимален размер за отчет на извършените от него нарушения по смисъла на чл.157, ал.1 ЗДвП и чл.2, ал.1 от Наредба № I3-1959/27.12.07 г. (в сила към датата на постановяване на ПАМ). В този смисъл обжалваната заповед, постановена след влизане в сила на решение № 4591 от 25.10.2011г. на АССГ, 11 състав по адм.д.№ 4341/2011г. не е в противоречие със същото решение. Видно от мотивите на съдебното решение съдът е приел, че въз основа на влезли в сила наказателни постановления на жалбоподателя са отнети 36 контролни точки и заповедта е отменена, тъй като не е надхвърлен максимално определения брой 39 к.т. съгласно Наредба № I-139/2002г. (отм.). В производството пред АССГ, 11 състав по адм.д.№ 4341/2011г. не са били представени доказателства за влизане в сила на НП № 69653/14.06.06г. Такива доказателства са представени в настоящето съдебно производство – към молба на ответника от 27.04.2012г. НП е било обжалвано по съдебен ред и с влязло в сила на 24.09.2006г. разпореждане на СРС, 11 състав по

нахд.№9903/2006г. жалбата е върната. По изложените съображения към датата на издаване на оспорената заповед от 13.12.2011г. на жалбоподателя са отнети 48 к.т. въз основа на влезли в сила НП.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че административният орган не е влез предвид възстановяването на к.т. въз основа на успешно завършен курс за допълнително обучение. Установява се от удостоверение рег.№ ПО-185 от 31.05.2011г. на СДВР-ОПП, че по два протокола № 2/06.08.05г. и № 19/24.02.2007г. жалбоподателят частично е възстановявал контролни точки поради допълнително преминато обучение, които са взети предвид при конкретно посочени в удостоверението НП. Същото обстоятелство се потвърждава и от представената по делото разпечатка на допуснати нарушения и наложени наказания по индивидуалната партида на жалбоподателя (стр.54 от делото).

Съдът приема, че наложената ПАМ напълно съответства на целта на закона по смисъла на чл.22 ЗАНН - да се предотвратят и преустановят административните нарушения по ЗДвП и не е налице отменително основание по чл.146, т.5 АПК. Видно от приложената по делото разпечатка на допуснати нарушения и наложени наказания по индивидуалната партида на жалбоподателя същият има отнети 51 к.т. въз основа на влезли в сила НП. Като се прибави към тях броя на възстановените 26 к.т. общият брой на отнети на жалбоподателя с влезли в сила НП от 77 к.т. указва на трайно поведение на лицето към нарушаване на правилата за движение по пътищата, поради което наложената му ПАМ напълно отговаря на целта на закона. По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.8 вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 150 лв. Воден от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. Л. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] ап.62 срещу ЗАПОВЕД № 120340 от 13.12.2011 г., издадена от началник група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с която на основание чл.171, т.4 ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „изземване на свидетелството за управление №270705750, кат. *ВС**М* поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 ЗДвП.

ОСЪЖДА В. А. Л. от [населено място], [улица], [жилищен адрес] основание чл.143, ал.3 АПК да заплати на началник група „АНД“ при отдел „Пътна полиция“ при СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

